

bliver, vilde det kun blive brugt som Chikaner mod enkelte Kvinder. Anden Anvendelse tror jeg ikke, Bestemmelsen vilde faae i Proxiz. Men foruden denne er der forskjellige meget væsentlige Forandringer, som det ærede Medlem foreslaar. Der er jo allerede i § 1 under b. den betydelige Forandring, at naar Noget har nydt Fattigunderskøttelse, og der blot er gaaet 12 Maanedes før Valglisternes Affattelse, saa skal det ikke have Noget at betyde. Saa er der endelig den Bestemmelse, at det ærede Medlem vil have indført hemmelig Afstemning; det have vi heller ikke tidligere haft, og den Maade, hvorpaa den foreslaas udført, forekommer mig at være temmelig upraktisk. Stemmegivningen maa ikke slutes før Kl. 8 om Aftenen, men behøver ikke at begynde før Kl. 5 Eftermiddag, og hvis en Valgbestyrelse berammer Tiden til noget før Kl. 5 Eftermiddag, saa maa den alligevel ikke slutte før Kl. 8 efter de Regler, der her ere opstillede. Nu er det jo saaledes, at de kommunale Valg sædvanlig foregaa i November og December Maaned, altsaa i den mørke Aarstid, og det er da høist besynderligt paa den Aarstid at henlægge Valgene til Aftenen. Og nu Maaden, hvorpaa Valgene skulle udføres; i saa Henseende er det foreslaaet, at den, der vil vælge, skal personlig møde og sørge for at faae sin Identitet godtgjort, haade naar han skal have sin Stemmeseddel udleveret, og naar han skal aflevere den. Man skalde dog synes, at det var nok, naar han een Gang godtgjorde sin Identitet. Men det er af den Slags Ting, som jeg ikke tillægger stor Betydning; jeg har kun villet gjøre opmærksom derpaa. Hvad der derimod for mig er det væsentlige i Sagen, er Bestemmelsen om, hvem der skal vælge den større Halvdel, og hvem der skal vælge den mindre Halvdel af de kommunale Raad. Hidtil har det været saaledes, at $\frac{1}{3}$ af Kommunens høistbestattede Skatteydere vælger den større Halvdel og samtlige Skatteydere den mindre Halvdel, men det vil det ærede Medlem nu vende om i sit Forslag; han vil, at nu skulle samtlige Vælgere i Kommunen kunne vælge den større Halvdel. (Berg: Ogsaa den mindre!) Ja, det er rigtigt, og saa skal der for den mindre Halvdel være en Valgbarhedsænsus, saaledes at den vælges ud af en vis Klasse. Det er jo en fuldstændig Afvigelse fra det hidtil Bestaaende. Man har i den bestaaende kommunale Lovgivning villet give Eiendomsbestidderne Hovedindflydelsen paa, hvad Kommunens Midler skulle anvendes til, idet man har forbeholdt $\frac{1}{3}$, nemlig de høistbestattede, at vælge den større Halvdel af Raadens Medlemmer. Derved har man sikret Eiendomsbestidderne

en Raadighed over og en Hovedindflydelse paa, hvorledes Kommunens Midler skulle anvendes, og hvorledes de indenfor Lovgivningens Bestemmelser skulle tilveiebringes. Men fra alt dette gaar det ærede Medlem bort; det vil han lægge i den almindelige Valgrets Haand, og kun give Eiendomsbestidderne den Sikkerhed, at den mindre Halvdel skal vælges ud af en vis begrændset Klasse af de høistbestattede. Men det er en aldeles illusorisk Sikkerhed. Vil det Parti i Kommunen være chikanøst, kan det jo meget godt ud af det Antal, Forslaget opstiller som valgbare, finde nogle Enkelte, som kunne sidde i det kommunale Raad uden hverken at gjøre Godt eller Ondt. Saadanne lader sig finde i enhver Kommune; thi det er ikke saaledes fat med Oplysningen her i Landet, at man kan sige, at enhver Mand er i Stand til at udføre de kommunale Hverv til nogen Myt. Den Forandring, jeg her har nævnt, er efter min Mening den væsentligste, der foreslaas, og den kan jeg efter min hele Betragtningssmaade ikke gaa ind paa, thi Kommunens hele Væsen er jo, at den er en Samling af Eiendomme. Det er Eiendommen, der skal betale Statterne i Kommunen, og det er derfor i høieste Grad Urret, at ville lægge Raadigheden over Anvendelsen af de Penge, der udføres i Kommunerne, i Hænderne paa dem, der betale saare Lidet — det behøver jo ikke at være Meget — til de kommunale Fornødenheder. Saadanne Bestemmelser, hvorved hele det hidtil bestaaende Forhold forrykkes, vil jeg ikke paa nogen Maade kunne gaa ind paa.

Indenrigsministeren (Finger slev):

Jeg skal efterligne den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Berg) i at være fort og ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har haft Leilighed til at udtale om dette Forslag. Jeg skjønner ikke, at Forslaget, som det foreligger i Aar, er væsentlig forskjelligt fra, hvad der forelaa i Fjor. Jeg indrømmer, at naar man ser Sagen i Forbindelse med det Forslag, der forelaa for længere Tid tilbage, er der sket nogle Forandringer, men det afviger ikke fra, hvad der forelaa i Fjor, og jeg havde dengang Leilighed til at udtale mig nærmere om Forslaget, til hvilken Udtalelse jeg ganske kan henholde mig. Det vil erindres, at jeg dengang sagde, at der fra Regjeringens Side ikke skjønnes at være Trang til en Forandring som den, der her tilsigtes; eller at et Forslag af dette Indhold er heldigt. Enkelthederne tror jeg ikke der er Grund til at komme ind paa ved denne Forhandling, da de ere drøftede tidligere. Jeg er enig i, at det er bedre, Sagen